

عنوان مقاله:

ارزیابی اثرات کاربرد ۶-بنزیل آمینوپورین بر تولید ارقام گلرنگ در شرایط تنش خشکی

محل انتشار:

فصلنامه به زراعی کشاورزی، دوره 23، شماره 2 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

لیلی گلچین - دانشجوی دکتری، گروه تولید و ژنتیک گیاهی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه زنجان، زنجان، ایران.

افشین توکلی - دانشیار، گروه تولید و ژنتیک گیاهی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه زنجان، زنجان، ایران.

احسان محسنی فرد - استادیار، گروه تولید و ژنتیک گیاهی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه زنجان، زنجان، ایران.

خلاصه مقاله:

به منظور بررسی امکان افزایش عملکرد دانه و درصد روغن گلرنگ با کاربرد سیتوکنین، پژوهشی به صورت طرح اسپلیت فاکتوریل در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی در چهار تکرار در مزرعه تحقیقاتی دانشکده کشاورزی دانشگاه زنجان در سال های زراعی ۱۳۹۶-۱۳۹۷ و ۱۳۹۷-۱۳۹۸ اجرا شد. در این پژوهش سطوح آبیاری شامل آبیاری مطلوب و تنش خشکی در کرت‌های اصلی و ارقام گلرنگ شامل سینا، فرامان، پرنیان، گلدشت و محلی اصفهان و سه سطح سیتوکنین (۶-بنزیل آمینوپورین)، شامل عدم مصرف (شاهد)، ۵۰ و ۷۵ میکرومولار به صورت فاکتوریل در کرت‌های فرعی قرار گرفتند. در مرحله گلدهی، هم زمان با اعمال تنش خشکی بوته‌های گلرنگ با سیتوکنین محلول‌پاشی شدند. نتایج نشان داد که تنش خشکی باعث کاهش اجزای عملکرد، عملکرد دانه، عملکرد زیست توده، شاخص برداشت، درصد روغن و عملکرد روغن شد و کاربرد سیتوکنین باعث به حداقل رساندن اثرات منفی تنش خشکی و افزایش در صفات فوق گردید. بالاترین عملکرد دانه با کاربرد ۷۵ میکرومولار با افزایش ۷/۳۰ درصدی نسبت به شاهد به دست آمد. رقم محلی اصفهان در شرایط آبیاری مطلوب با میانگین ۰۹/۳۶ درصد نسبت به ارقام دیگر دارای بیش ترین درصد روغن بود. بنابراین کاربرد سیتوکنین را می‌توان به عنوان راه‌کاری جهت کاهش اثرات تنش خشکی و افزایش عملکرد دانه و درصد روغن گلرنگ در شرایط آبیاری مطلوب و تنش خشکی پیشنهاد کرد.

کلمات کلیدی:

اجزای عملکرد، درصد روغن، زیست توده، سیتوکنین، شاخص برداشت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1253721>

